

Speech at Ramakrishna Mission Cultural Society

by S. M. RAZAVY

THE links and relations between India and Iran are as continuous and as immemorial as the links between the waves of the Persian Gulf and the Indian Ocean. These are forged by Divinities and will be preserved by generations of both countries. Records of these links are so numerous and repeated, and are found so embodied in volumes that they need no further repetition. The glories of both countries and their mutual influence on Civilization and Culture also call for no further comment. Very recently in the rooms of the Royal Asiatic Society of Bengal Dr. Wheeler and I spoke on the subject of our archaeological relationships.

This evening I desire to say a little, which I hope may prove of interest concerning present-day Iran, as I am myself

فرهنگی ترقیات فرهنگی در ایران

سخنرانی آقای س. م. رضوی

در انجمن فرهنگی راما کریشنا

ترجمه محمود معدل

حلقه ها و روابط بین ایران و هندوستان به اندازه حلقه های امواج خلیج فارس و اوقیانوس هند پیوسته و جاویدان است. این روابط را

Mr S. M. Razavy.

جناب آقای س. م. رضوی
نماینده محترم وزارت فرهنگ ایران در هند

پرورد گاران بوجود آورده و نسل های آینده هر دو کشور آنرا حفظ خواهند کرد. سوابق این پیوستگی ها آنقدر بيشمار است و چنان در کتب مختلف درج و مجسم شده که احتیاجی به تکرار ندارد. افتخارات دو کشور و نفوذ مشترک آنها در تمدن و فرهنگ جهان نیز تفسیر بیشتری را ایجاب نمی نماید. همین چندی پیش بود که من و دکتر ویلر در اطاقهای «مجمع سلطنتی آسیائی» در موضوع روابط انار قدیمه خود مان صحبت کردیم.

امروز عصر مابین مختصری در اطراف ایران امروز صحبت کنم و امیدوارم که مورد توجه قرار گیرد زیرا خود من به هند امروزی شما علاقه بسیار دارم.

ع. آهنگ

interested in your present-day India.

I came to India about a year ago to study her cultural and educational activities. I have already seen something of these between Kashmir in the North and Mysore in the South, and touring West to East, from Bombay to Calcutta. I have been much impressed by the progress in Education, Publicity, Universities and the Press, Railways, Roads and Air Transport, Municipal Organisations, etc. and I have been equally affected by the large number of writers, artists and leaders of thought. Above all I have been struck by millions of educated youths on whom the responsibility rests to do what has been left undone toward full development.

I am sure that in all these movements there will be exchanges between India and Iran. You probably remember the last Iranian Mission to visit this country two years ago. As an outcome that Mission Indo-Iranian Cultural Relations Committees in Tehran and in Delhi have been formed. There are students from different colleges of Tehran completing their education at Government expense in your Universities, and soon students from India will be sent to Tehran University, for this is under the consideration of the Authorities at the moment.

To let you have some notion of how things are now shaping in Iran I shall go back a hundred years. At that time the idea came to Iranians of modernising Edu-

قرب یک سال پیش برای مطالعه در فعالیت های فرهنگی و آموزشی این کشور به هند آمدم. تا بحال قسمتی از این فعالیت ها را بین کشمیر در شمال و میسور در جنوب و همچنین طی سیاحت خود از مشرق به مغرب یعنی از بمبئی به کلکته مشاهده کرده ام. پیشرفت های حاصله در آموزش و پرورش، انتشارات، دانشگاهها و مطبوعات، جاده ها و باربری هوایی، سازمانهای شهر داری و غیره در من تاثیر بسیار کرده و به همان اندازه شماره زیاد نویسندگان و هنرمندان و پیشوایان فکر در من اثر نموده. بالا تر از همه مشاهده میلیونها جوان تحصیل کرده که مسئولیت امور انجام نشده، در راه پیشرفت و توسعه کامل بهمهده آنهاست در من تاثیر شگرفی نموده است.

یقین دارم که در تمام این جنبش ها تعویضاتی بین ایران و هندوستان بعمل خواهد آمد. شاید بخاطر داشته باشید که دو سال پیش هیئتی از ایران به دیدن این کشور آمد در نتیجه مسافرت این هیئت انجمن روابط فرهنگی ایران و هند در تهران و دهلی تشکیل شد هم اکنون دانشجویانی از دانشکده های مختلف تهران در دانشگاههای شما به خرج دولت هند مشغول تکمیل تحصیلات خود هستند و بزودی دانشجویانی از هند به دانشگاه تهران فرستاده خواهند شد. زیرا این امر فعلاً در تحت مطالعه مقامات مربوطه است.

برای اینکه شما را تا اندازه از جریان کار در ایران با خبر کنم یک صد سال بعقب بر میگردم. صد سال پیش این فکر بخاطر ایرانیها رسید که آموزش و پرورش و زندگانی اجتماعی

cation and the social life of the nation. The Government, or rather the Court agreed to establish the machinery of Education on new principles. The Authorities decided to teach modern sciences through the agency of French personnel and a Polytechnic was founded. This institution had sections for Medicine, Natural History, Mathematics, Art and Law of whose facilities a growing number of students were found to take advantage while many pupils set out for France and other Western countries to return later as Professors themselves.

Translation of European books started, mostly of French origin, so the new ideas of Sciences, General History and Parliamentary system spread far and wide. As the people became aware of modern developments in Western life they wished to set up a parallel organisation in their own country. The first step, it seemed to them, not without reason, was to endeavour to instal a Parliamentary regime. They bent their energies to this end not without sacrifice.

Forty years ago in Iran the people were proud of their success in attaining a Parliamentary constitution and the Monarch derived pleasure from the happiness of his subjects.

ملت را بصورت نوینی درآوردند . دوات یا عبارات دیگر دربار موافقت کرد که اصول آموزش و پرورش را بر پایه های نوینی مستقر نماید . مقامات فرهنگی تصمیم گرفتند که بتوسط معلمین فرانسوی علوم جدید را تدریس کنند و برای انجام این منظور دارالفنونى ایجاد شد . این موسسه دارای بخشهایی برای طب - تاریخ طبیعی و ریاضیات ، هنر و حقوق بود و شماره روز افزونی از دانشجویان از این تسهیلات استفاده کرده و به کسب علم مشغول شدند . به علاوه عده زیادی از دانشجویان بمنظور تحصیلات نهائی عازم فرانسه و سایر کشور های باختر شده و پس از مراجعت بسمت استادی مقرر گشتند . ترجمه کتب اروپائی که بیشتر آنها از زبان فرانسه بود شروع گردید و بدین طریق افکار و نظریات جدیدی که درباره علوم ، تاریخ عمومی و سیستم پارلمانی به وجود آمده بود در همه جا منتشر شد . همینکه مردم از توسعه و ترقیات جدید در زندگی باختری آگاه شدند به این فکر افتادند که آنان نیز سازمانهای نظیر آنرا در کشور خود برپا نمایند . بنظر این اشخاص نخستین قدم در راه بدست آوردن این هدف ، که چندان هم بی دلیل بنظر نمیآید ، این بود که رژیم پارلمانی را در کشور خود برقرار نمایند و برای موفقیت در این امر با تمام قوا کوشیدند و البته قربانیهایی هم داده شد .

چهل سال پیش مردم در ایران از موفقیت خود و بدست آوردن حکومت مشروطه بسی مباحثات کرده و مقام سلطنت نیز از سعادت رعایای خود قرین مسرت شد .

حکومت مشروطه با سازمانهای جدیدی شروع

Constitutional Government began with new organisations and Iranian intellectuals grouped themselves together for complete economic and social reform. To put it briefly, they allowed twenty years for planning and the remaining twenty for execution. In this second phase a genius in the person of the late King arose to facilitate execution.

You might care to know something of what we actually have now. It is better to state first what concerns Education.

The branches of the above-mentioned Polytechnic developed in the form of Colleges from which the University of Tehran as such came into being. Its new buildings formed quite a land-mark in the locality.

When any of my audience go to Tehran, and I earnestly hope some of you will, you will see close to the Capital several colleges forming together a dignified University city peopled by boy and girl students.

You should not wonder if you notice that professors, lecturers and scientists are all Iranians directing this activity. They have been sent by Government to the world's great centres of higher Education and have brought back the very latest methods and ideas. Alongside the development in modern education Iranians are

گردید. ایرانیهای چیز فهم برای انجام رفرم کامل اقتصادی و اجتماعی دور هم جمع شدند. بطور خلاصه، این عده بیست سال را برای نقشه کشی و بیست سال بقیه را برای عملی کردن آن تخصیص دادند. در طی بیست سال دوم نابغه بصورت شاه مرحوم ایران بر خاست تا عملی شدن این نقشه ها را تسریع نماید.

شاید حضار محترم مایل باشند بدانند که ما در حال حاضر چه داریم - بهتر است برای روشن شدن موضوع ابتداء از مسائل آموزشی صحبت کنم.

شعبه های دار الفنون نامبرده در بالا توسعه پیدا کرده و بصورت دانشکده هائی در آمد که از مجموع آنها دانشگاه تهران تشکیل یافته و بنای جدید آن از ساختمان با شکوهی است که جلب نظر هر بیننده را مینماید.

هنگامیکه بعضی از مستمعین من به تهران بروند، و من جدا امیدوارم که بعضی ها به این مسافرت اقدام خواهند کرد، در نزدیکی پایتخت دانشگاه با عظمتی را خواهند دید که شاگردان انرا پسران و دختران دانشجو تشکیل میدهند.

مستمعین گرامی نباید از ایرانی بودن استادان، دانشیاران و علمائی که این فعالیت های آموزشی تحت نظر ایشان انجام میشود تعجب کنند. این اشخاص از طرف دولت برای کسب معلومات بیشتری به بزرگترین مراکز تحصیلی جهان فرستاده شده و با خود افکار جدید و تازه تربیت روش های آموزشی را بازمغان آورده اند.

دو شادوش توسعه و ترقیات در آموزش نوین ایرانیها به موضوع تفحصات در رشته های باستان

concentrating on research in the archaeological field which was started by Europeans. The new Museum is already a most worthy collection of antiquities and represents a sphere of study for scholars from all quarters.

Two years ago Parliament voted for compulsory education, and this in itself shows the contrast between the past and present in Public Educational affairs.

In my suggesting that you take a trip to Iran, I am sure the communications, transport, commodities conveniences etc. would meet your every wish. There are highways for cars, trains, aeroplanes etc.

As for Agriculture and Industry it is unnecessary to enter into details. I would just say that during the six years of War Iran has managed to produce enough to subsist upon, and we were glad that we were able to obtain what we lacked from our friends in India whose Government and nation have earned our gratitude.

شناسی که نخست توسط اروپائیان شروع شد توجه زیادی می‌بذول داشته اند. موزه جدید مجموعه بسیار گرانبهائی از اشیاء عقبه گردآوری کرده و میدان مطالعات تازه ای را برای دانشمندان گیتی بوجود آورده.

دو سال پیش پارلمان لایحه تعلیمات اجباری را تصویب کرد و همین خود اختلاف بین گذشته و حال را در باره امور آموزش عمومی نشان میدهد.

پیشنهاد کردم مسافرتی به ایران بکنید و یقین دارم که در صورت مبادرت به اینکار کلیه وسایل آسایش و رفاه، مخابرات - وسایط باربری و غیره طبق میل شما خواهد بود. در ایران شاهراههائی برای اتومبیل و راههای آهن و هواپیما و غیره وجود دارد.

اما راجع بوضعیت کشاورزی و صنعتی ایران لازم نیست که داخل جزئیات شوم. همینقدر میگویم که در طی شش سال جنگ ما موفق شدیم که باندازه کافی مواد غذایی برای ادامه حیات خود تهیه کرده و در عین حال مسرور بودیم که توانستیم کمبودمان را از رفقای خود در هندوستان یعنی کشوری که دولت و ملت آن موجبات سیاستگزاری ما را فراهم کرده اند بدست آوریم.

